

IV. Energirådets udtalelse om handelsministeriets energipolitiske redegørelse 1979.

ENERGIRÅDET

Den 9. maj 1979

Energirådet har på to møder fortsat sin behandling af handelsministerens redegørelse (ER-79). Behandlingen har også omfattet de til beretningen svarende lovforslag og bilag samt boligministeriets redegørelse for varme-forbrug i bygninger. Endvidere har Rådet behandlet en række spørgsmål, der er mindre udførligt omtalt i ER-79.

Rådet skal herefter afgive følgende uddybende udtalelse i fortsættelse af udtalelse af 22. marts 1979.

1. *Energiforsynings internationale forudsætninger.*

Det er tydeligt, at udsigterne for verdens energiforsyning er forværrede siden krisen i 1973-74. Usikkerheden om fremtidige olie-forsyninger er stadig stigende, en ny »officel« prisstigningsbølge er sat ind, og knaphed presser yderligere prisen op på marginale leveringer. De tilsvarende muligheder for omstilling til andre forsyninger har afgørende begrænsninger. Muligheden for stærkt øgede kulleverancer til den internationale handel må bedømmes med nogen skepsis, og den aflastende udbygning med kernekraft sker ikke i det planlagte tempo. I international målestok er besparelser og begrænsninger i forbruget ikke inde i en særligt lovende udvikling.

Det må konkluderes, at selv uden politiske leveringsforstyrrelser – der kan ramme alle råstoffer – peger udviklingen på, at verdens samlede produktion af energiråstoffer ikke vil kunne dække det forudsete forbrug. En kritisk situation vil naturligvis opstå med særlig styrke, hvis de politiske vanskeligheder for forsyningerne øges, men selv uden denne komplikation kan det ventes, at forsyningsproblemerne vil vokse stærkt allerede i den nærmeste tiårsperiode. Dette perspektiv skærper nødvendigheden af et yderligere intensiveret internationalt energisamarbejde og af den hastende karakter af fremskridt i den nationale planlægning. Det må erindres, at

indføring af nye energikilder, der kan dække en væsentlig del af forbruget, tager lang tid – 10 til 20 år.

2. *Danmarks forsyningsikkerhed.*

Energirådet må her pege på afgørende fremskridt, siden energiplanen blev forelagt. Den sikrere og mere optimistiske bedømmelse af de danske Nordsø-forekomster af gas og olie og de hertil knyttede ilandføringsprojekter er af væsentlig betydning for Danmarks samlede forsyningsikkerhed og vil udgøre en væsentlig begrænsning af afhængigheden af importeret olie.

Forsyningen med olie vil dog i hele energiplanens periode stadig være en afgørende post på importsiden.

Omstilling fra olie til kul er især i elsektoren gennemført med stor styrke og hurtigere end planlagt. Det har til gengæld givet ømtålelige problemer med at sikre kulforsyningen, der næppe kan betragtes som garanteret på længere sigt trods de store globale forråd. Det særlige bilag om dette problem peger på en række forsyningsmuligheder, men også på sårbare punkter.

Denne del af vor forsyning har fået en nøgleposition, især efter at tidspunktet for indførelse af kernekraftproduktion er blevet udskudt. Det er her specielt bemærkelsesværdigt, at forsyningsmuligheder med kernebrændsel må bedømmes ret optimistisk.

De vedvarende energikilder har naturligvis den fordel, at de er uafhængige af udenlandske leverancer af energiråstoffer. ER-79 til lægger imidlertid kun disse energikilder rollen som et beskedent supplement inden 1995.

Energirådet kan tilslutte sig denne vurdering, idet en række muligheder senere i udtalelsen skal berøres i speciel sammenhæng. Her er det væsentligt at nævne, at fremstilling af elektrisk strøm ved solenergi i modsætning til kernekraftproduktion næppe kommer på tale i planlægningsperioden og i